

Recordant al Jaime Bertrand Elizalde (Barcelona maig 1934-Lleida juliol 2014)

El Jaime venia de dues grans famílies, de les que sempre se'n mostrava orgullós, però el que més recordava era la vivència cristiana que tenien a casa, especialment transmesa per la seva mare. Una de les coses que sempre explicava era que de petit a més de l'aniversari i el sant, a casa es celebraven els aniversaris del baptisme.

Als 14 anys va començar a descobrir que volia dedicar la seva vida a estimar per sobre de tot i donar-se als altres cada dia, així va anar fent camí fins que al fer els 20, va sentir la crida del Crist i s'embarca cap a l'altra banda del món, per lliurar-se per complet als MÉS NECESSITATS.

Es va fer Jesuïta i es va formar com a mestre, va estudiar filosofia i teologia. Durant 10 anys va treballar a centres educatius i hospitalaris de l'Ecuador i Bolívia. Va ajudar a infinitat de canalla i famílies que vivien en condicions infrahumanes. Estimava a cada un d'ells i a més d'intentar cobrir les seves necessitats materials, els acompanyava en el procés de creixement personal i espiritual.

Quan va marxar tenia la intenció de quedar-se per sempre, però un problema familiar va fer que hagués de tornar per ajudar en la administració de les empreses de la família. Així que va venir a viure a la finca de Torrerià prop del barri dels Magraners. Poc a poc va conèixer la realitat del barri, un barri fet pels seus habitants, amb l'únic suport de la Parròquia Sant Josep Obrer. Va empenyer i recolzar la comunitat veïnal per associar-se i tenir més força per poder reivindicar unes infraestructures dignes pel barri. Pel que fa a aquesta vessant va formar part de la directiva de diverses entitats cíviques i esportives.

No cal dir que també es va implicar de ple a la parròquia, on va acompanyar infinitat de grups dels caires més diversos.

Totes aquestes tasques les va dur a terme amb una gran discreció i senzillesa.

Cal remarcar tres aspectes del Jaime:

No li agradava ser franctirador, sempre va apostar per que els grups no es quedessin tancats en ells mateixos, empenyia a treballar coordinant-se amb altres realitats semblants. Insistent en les trobades arxiprestals, vetllava que els joves s'impliquessin en moviments impulsant que hi haguessin grups de JOC a la parròquia, fent que els infants tinguessin aquesta vivència pensant en la seva trajectòria de Consiliari al MIJAC.

Un altre aspecte molt important era l'acompanyament personal, sabia escoltar i aconsellar sense imposar, respectant el procés de cada persona, corregint sense ofendre, sempre tenia una paraula de consol, d'ànim, o quan calia un silenci respectuós.

I l'aspecte més important, la seva gran Fe i el seguiment al Crist, que ell vivia donant-se a l'altre plenament, sense reserves ni espirituals ni materials, estimant fins a la infinitat.

Per acabar recordar i compartir algunes coses característiques del Jaime que ajuden a entendre'l:

Les fotografies que feia i revelava setmanalment. Després les repartia eficientment, amb la data i lloc al sobre en les que les dipositava, busqueu per casa segur que trobareu un sobre amarronat amb el vostre nom i una data.

Expliquen que va escriure més de 50.000 cartes, als seus amics de tot el món. A aquesta xifra hi hem d'afegir els mails que va enviar els últims anys.

També recordar la seva Caixa Màgica que portava a totes les sortides, sempre la tenia a punt i plena de tot allò que es pogués necessitar.

Aquest era el Jaime de Magraners, un senyor baixet, grassonet, amb la ronyonera a la cintura, la càmera penjada al coll i sempre disponible per a qui el necessités.